

Ніколи не забудуться мені...

Василь Грінчак

Ніколи не забудуться мені
Твої слова, і ніжність голубина,
І зустрічі, де біла сокорина
Замріяно шепоче в тишині.

Де б я не був, лише до тебе лину,
Як птах, що прилітає навесні
Із вірію й несе свої пісні
На крилах у домівочку єдину.

У птаха, як в людини, ностальгія,
Він тягнеться в край рідний з чужини
Крізь грози, хмаровища і завію.

Отак без тебе я ходжу сумний,
Одну тебе в своїй душі лелію,
Неначе мрії образ чарівний.